

Rheinland-Pfalz

HOCHSCHULE DER POLIZEI
RHEINLAND-PFALZ

Guiding the guide - an European approach of police internship
No. 2020-1-RO01-KA202-080136 - TRIDENT Project

TRIDENT
Guiding the guide

GHIDUL STAGIULUI DE PRACTICĂ PENTRU TUTORI (TSP)

Cofinanțat prin
programul Erasmus+
al Uniunii Europene

Editing team:

dr. Liviu-Gabriel DUMITRU, dr. Alina-Viorica RAUS, Alice-Oriana POPA, Gabriela PAUL.

© 2023 Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” Cluj-Napoca, Universitatea de Poliție Renania-Palatinat, Școala Tehnică de Ordine Publică Miskolc. Toate drepturile rezervate. Conținutul acestei lucrări nu poate fi reprodus fără menționarea sursei.

Material creat în cadrul Proiectului *Guiding the guide - an European approach of police internship (TRIDENT Project)* nr. 2020-1-RO01-KA202-080136, finanțat prin *Programului Erasmus+* al *Uniunii Europene*.

Srijinul acordat de Comisia Europeană pentru elaborarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare a informațiilor conținute în aceasta.

CUPRINS

GHIDUL STAGIULUI DE PRACTICĂ PENTRU TUTORI (TSP)

INTRODUCERE	5
Importanța transferului teorie - practică. Cui se adresează prezentul Ghid?	5
SARCINI ȘI CERINȚE PENTRU TUTORI ȘI COORDONATORI	7
Sarcinile tutorilor și coordonatorilor stagiului de practică	7
Cerințe pentru tutori și coordonatorii stagiului de practică	10
METODE DIDACTICE RECOMANDATE TSP	13
COLECȚIE DE BUNE PRACTICI ALE PARTENERILOR	21
Bune practici propuse de SAPSM	21
Bune practici propuse de MRVT	25
Bune practici propuse de HdP	25
PLATFORME EDUCAȚIONALE ONLINE	31
FILME DIDACTICE CREATE ÎN COMUN SPEȚĂ MĂSURI DE SIGURANȚĂ.....	33
Observarea unei persoane inconștiente, într-un loc public	33
SPEȚĂ GĂSIRE OBIECT	34
Un cetățean găsește substanțe suspectate a fi droguri.....	34
ECHIPA DE REALIZARE A PRODUSULUI INTELECTUAL	36
LISTA ABREVIERILOR	37
ANEXE.....	38

INTRODUCERE

Importanța transferului teorie - practică. Cui se adresează prezentul Ghid?

Prin ceea ce întreprinde și prin exemplul personal, tutorele este un modelator profesional, ceea ce face din el un principal *vector de educare civică* a elevului/studentului pe care îl ghidează pe parcursul stagiului de practică la locul de muncă, valorificându-i potențialul și formându-i etica profesională.

Indiferent de țara, sistemul sau instituția din care provine un tutore, obiectivele, principiile și procesele profesionale ale acestuia sunt similare și se fundamentează pe următoarele realități instituționale:

- Tutorii au o mare influență asupra valorilor și atitudinilor tinerilor studenți și asupra modului lor de a acționa în viitor. Este important ca tutorii să fie conștienți de acest impact, în special de faptul că ei sunt în centrul atenției iar studenții observă îndeaproape acțiunile și comportamentul lor. De aceea, este esențial ca tutorii să devină și mai conștienți de importanța rolului lor. Tutorii trebuie să demonstreze valorile Poliției din care fac parte și să fie conștienți de responsabilitatea lor ca modele;
- Pentru a transmite într-o manieră structurată problematica complexă gestionată constant de poliție, tutorii trebuie să dețină competențe metodologice și de comunicare;
- Tutorii sunt instructori, dar și persoane de contact pentru toate situațiile și problemele, inclusiv cele private. De exemplu, când este vorba despre situații stresante la serviciu, abilitățile sociale sunt de o importanță decisivă. Cu toate acestea, cunoașterea limitelor fiecăruia este esențială;
- Pe durata stagiului de practică, studenții vin pentru prima dată în contact cu viața de zi cu zi a ofițerilor de poliție. Identificarea (angajamentul) lor cu Poliția ca organizație are loc în timpul studiului și în mod special în timpul stagiilor de practică;

Experiența Proiectului TRIDENT a relevat faptul că cele trei țări partenere (România, Germania și Ungaria) se află în stadii diferite de progres în ceea ce privește activitatea și formarea tutorilor pentru stagiul de practică al elevilor/studentilor din cadrul instituțiilor de formare a polițiștilor, la nivelul partenerilor nu există o practică unitară privind metodele, mijloacele și instrumentele didactice utilizate de către TSP pe perioada stagiului de practică și deși la nivelul HdP și MRVT există un curs de pregătire pentru TSP și că niciuna dintre instituțiile partenere nu dispune de un *Ghid* destinat acestora.

Scopul acestui *Ghid* este de a sprijini, prin pregătirea tutorilor, reușita stagiului de practică al elevilor/studentilor care se instruiesc în domeniul ordinii publice.

Obiectivul principal al lucrării este acela de a prezenta procesele și principiile profesionale legate de sarcinile tutorilor stagiului de practică (TSP), precum și de a oferi recomandări metodologice și de a crea și pune la dispoziția celor interesați o serie de materiale didactice adaptate la specificul contextului și la obiectivele stagiului de practică.

Inițial (și o mare parte din perioada de elaborare), *Ghidul* a fost conceput ca o lucrare unică, comună celor trei parteneri. Experții SAPSM, HdP și MRVT au încercat să identifice elementele de comunicare și pedagogie comune tuturor și să se axeze pe prezentarea acestora în corelație și ancorate în obiectivele stagiului de practică. Pe măsură ce discuțiile și dezbaterile au progresat, iar părți de informații și materiale au fost elaborate și transmise între experți, s-a constatat faptul că fiecare instituție are alte repere/aspecte pe care consideră că trebuie să se concentreze și pe care le consideră a fi cele mai importante de transmis propriilor TSP.

SAPSM dorește prin acest *Ghid* să pună la dispoziția TSP o serie de metode și instrumente didactice adaptate propriilor obiective ale stagiului de practică, în timp ce partenerul german, HdP, consideră importantă clarificarea rolului de lider și a celui de tutore. Și aici a existat o diferență de abordare între MRVT și HdP: MRVT a clarificat rolul direct de a ghida al tutorilor și rolul de a preda al tutorelui, iar HdP s-a axat în principal pe rolul coordonatorilor/supervizorilor stagiului de practică.

În cele din urmă, pentru a atinge finalitatea urmărită prin *Proiect*, informațiile au fost reorganizate, prezentul material integrând aspectele comune, aplicabile tuturor partenerilor, iar cele specifice, adaptate nevoilor instituționale au fost constituite în *Anexe* separate. Aici, vor fi explicate activitățile de pregătire a stagiului de practică, precum și sistemul de cerințe care derivă din legislația aplicabilă tutorilor de poliție, iar responsabilitățile concrete ale acestora vor fi clarificate.

Ghidul se adresează în principal TSP, dar avantajele utilizării acestui produs intelectual se vor răsfrânge și asupra creșterii calității actului polițienesc, astfel că beneficiarii vor fi, pe de o parte, unitățile de poliție la care TSP își desfășoară activitatea, iar pe de altă parte decidenții de top din cadrul acestor unități și ai forului superior.

Deși nu le vizează direct, datorită faptului că abordează un aspect comun, instituțiile de învățământ polițienesc sau care asigură formarea în domeniul ordinii și siguranței publice din România, Germania și Ungaria, vor putea valorifica recomandările cuprinse în aceste materiale ca model de bune practici de urmat.

Ghidul vine în completarea instrumentelor didactice puse la dispoziția tutorilor prin intermediul *Platformei educaționale TRIDENT*¹. Aceste două elemente (*Ghidul* și *Platforma*) vor reprezenta veritabile "puncte de sprijin" în ghidarea și formarea TSP, fără să necesite o pregătire suplimentară și scoaterea acestora de la locul de muncă.

¹ www.tridentplatform.eu

SARCINI ȘI CERINȚE PENTRU TUTORI ȘI COORDONATORI

Sarcinile tutorilor și coordonatorilor stagiului de practică

Un specialist bun, un polițist bun nu înseamnă automat și un bun tutore: rolul de tutore trebuie să fie învățat. Experiențele acumulate de TSP în anii de serviciu sunt indispensabile (instruirea unor elevi diferiți ca pregătire, mentalitate, atitudine, obiceiuri etc., pregătire metodologică-pedagogică, studiu individual, menținerea motivației de a tutela etc.). Responsabilitatea de ghidare a tutorelui este foarte mare iar pregătirea sa este esențială în realizarea unei cooperări reușite cu elevul/studentul tutelat.

Punctul central al rolului TSP este de a planifica și de a implementa activități specifice, de a discuta, aprecia și evalua sarcinile împreună cu elevul/studentul tutelat, la anumite intervale de timp. Aceste procese se repetă pe durata stagiului de practică iar de numărul lor depinde succesul practicii.

Sintetizând, un TSP în învățământul polițienesc are în principal următoarele sarcini:

- Desfășoară activități administrative de organizare și planificare a stagiului de practică;
- Contribuie la transferul teoriei în practică în funcție de obiectivele de învățare ale modului respectiv;
- Asigură îndrumarea și motivarea elevului/studentului;
- Facilitează comunicarea cu factorii implicați.

Tutela, etapele și metodele acestei activități au stadii precis identificabile, chiar dacă realizarea anumitor etape poate să aibă loc simultan. Munca de organizare anterioară primei întâlniri cu persoana tutelată, primul contact, stabilirea regulilor, dezvoltarea aptitudinilor, învățarea activă, iar ulterior finalizarea activităților de tutela - toate acestea sunt etape importante ale unei proces reușit de învățare.

Prima sarcină ca tutore este aceea de a **pregăti** tutela: trebuie ca nivelul de încărcătură a elevului/studentului să fie adecvat, echipamentul să fie stabilit și pregătit. În plus, elevul/studentul trebuie să aibă un spațiu la dispoziție la locul de desfășurare a practicii, unde să își țină lucrurile/echipamentul. Pe durata tutelei, programul polițistului-tutore se schimbă încă din prima zi, când un anumit număr de ore (diferit de la o țară la alta, de la o instituție la alta) îi sunt dedicate exclusiv elevului/studentului. În alte zile, numărul de ore poate crește/scădea. Pe durata stagiului de practică, tutorele se focusează pe transferul teoriei în practică.

La planificarea activităților practice cu elevul/studentul, TSP pornește de la propriile sarcini de serviciu. Sarcinile specifice duse la îndeplinire împreună cu elevul/studentul

pot fi incluse în sistem, de exemplu implementarea unor proiecte minore, dezvoltarea cunoștințelor despre sine (a se vedea rolul suportiv al tutorelui), dar se pot realiza și o serie de interviuri/discuții cu colegii care lucrează la unitatea de poliție unde a fost repartizat elevul/studentul, în așa fel încât acesta să ia contact cu complexitatea, cu multitudinea de activități ale organizației și cu oportunitățile de cooperare. Toată această planificare se poate realiza pe baza cunoașterii educabilului, a nevoilor sale (cunoștințe anterioare, motivație, puncte tari, vulnerabilități) și a necesităților de instruire și prin stabilirea obiectivelor învățării.

La prima întâlnire TSP-elev/student trebuie să aibă o conversație de orientare/ghidare în cadrul căreia, trebuie stabilite cel puțin următoarele reguli comune:

- Tutorii sunt instructori, dar și persoane de contact pentru toate situațiile și problemele, inclusiv cele private ale elevului/studentului. De exemplu, când este vorba despre situații stresante la serviciu, abilitățile sociale sunt de o importanță decisivă. Cu toate acestea, cunoașterea limitelor fiecăruia este esențială;

- În toate departamentele de poliție/unitățile de practică, tutorii, care sunt primii supervizori direcți, reprezintă figura centrală pentru elevi/studenti. O cooperare bazată pe încredere duce la creșterea angajamentului elevilor/studentilor față de organizația polițienească;

- În procesul de învățare elevul/studentul preia responsabilitatea pentru propriile acte, inclusiv elemente parțiale din planificarea, implementarea și evaluarea activităților de învățare (autodirecționarea demersului instructiv-educativ). Rolul tutorelui este de a stabili de la început **colaborarea** ca principiu de bază;

- Experiența profesională și de viață a elevului/studentului este valorificată în procesul de învățare. Ea devine o resursă de lucru prin faptul că este împărtășită, motiv pentru care tutorele trebuie să o evalueze la începutul programului de instruire,

- Relația TSP-elev/student poate deveni una de succes doar dacă tutorele a realizat în prealabil o hartă a nevoilor elevului/studentului (ex. distanța navei de la domiciliu la locul stagiului de practică, nevoi de cazare, nivelul de încredere în sine a elevului/studentului, dorința de aplicabilitate a cunoștințelor teoretice acumulate anterior etc.);

- Circumstanțele tutelei pot fi influențate negativ de mai mulți factori care devin obstacole în calea progresului; pentru a evita eșecul, tutorele poate iniția schimbări dacă obține informațiile necesare în timp util.

La începutul stagiului de practică, TSP:

- prezintă elevului/studentului regulile pe care trebuie să le respecte, programul de lucru, precum și zona de responsabilitate/competență a subunității, cu referiri la specificul local/regional;

- asigură integrarea educabilului în cadrul subunității de practică;

- realizează evaluarea inițială a elevului/studentului practicant.

În timpul îndrumării elevului/studentului pe parcursul stagiului de practică sunt oportune/recomandate următoarele activități:

- Plasarea elevului/studentului într-o situație activă/reală, în care acesta să reflecteze, să i se pună întrebări ulterioare, să i se ceară, cât mai repede, să își justifice raționamentele și acțiunile. Educabilul care este un participant activ în procesul de învățare va înțelege rapid care este ponderea rolului său și responsabilitatea sa; în același timp, așteptările și cerințele tutorelui nu reprezintă doar linii directe, ci oferă și sprijin elevului în stabilirea și păstrarea limitelor procesului educativ;

- Realizarea de reflecții colective cu elevii/studentii asupra operațiunilor. Studenții/elevii reflectează în mod critic asupra experiențelor, discutând operațiunile/activitățile derulate; un mod pozitiv de gestionare a greșelilor crește efectul de învățare și întărește încrederea în tutori;

- Transmiterea unor probleme complexe prin prezentări structurate, folosind abilitățile comunicaționale și de moderare;

- Învățarea/gândirea în rețea/conectată (networked thinking/learning), care pune în comun de la distanță persoanele care pot emite raționamente în referire la o situație care trebuie expusă și analizată;

- Este foarte important ca relația tutore - elev/student să fie una profesională, utilizând activ instrumente precum schimbul personal de idei, discuțiile informale, ținând cont că acestea sunt doar instrumente, nu reprezintă scopul practicii; TSP trebuie să acționeze ca un model de urmat prin respectarea regulilor, printr-o comunicare clară, pe baza competențelor profesionale, sociale și individuale, auto-percepție realistă etc. A fi polițist înseamnă să îți asumi o anumită cultură organizațională, să aderi la anumite valori. Tutorele este cel care îl învață pe elev/student aceste lucruri: să fie prietenos, respectuos cu toată lumea, să știe să asculte, să respecte diversitatea, cultura și valorile grupurilor marginalizate, defavorizate, a minorităților etnice etc..

Deși toate documentele și informațiile schimbate între cei trei parteneri ai proiectului TRIDENT fac referire la sarcina ”comună” a TSP, respectiv verificarea, completarea și semnarea ”Caietului de practică”, trebuie menționat faptul că rolul acestuia este de instrument de consemnare a activităților și nu o activitate în sine. Mai degrabă, TSP are obligația/responsabilitatea de a se asigura că elevul/studentul îl întocmește conform precizărilor și metodologiei, decât să reprezinte pentru el o sarcină/activitate în sine.

În vederea planificării și realizării activității de tutelă în concordanță cu obiectivele stagiului de practică și pentru soluționarea unor situații deosebite survenite pe parcursul acestei etape a procesului didactic (ex, absențe, îmbolnăviri, situații familiale/personale dificile etc), TSP comunică direct sau prin intermediul coordonatorilor de practică cu instituția de învățământ din care face parte educabilul.

Rolul *Coordonatorilor stagiului de practică* din cadrul unităților operative de poliție vizează în principal asigurarea contextului și cadrului organizatoric al desfășurării activității de tutelă, sens în care aceștia:

- Coordonează și supervizează desfășurarea stagiului de practică;
- Asigură legătura cu instituția de formare din care provine elevul/studentul (pentru evenimente cum ar fi absențe, răniri, comportament necorespunzător etc.);

- Realizează selecția și nominalizarea TSP pe criterii de experiență, motivație și pregătire;
- Furnizează materialele și resursa umană necesare pentru derularea optimă a stagiului de practică. Furnizarea acestor resurse are un impact pozitiv asupra motivării și angajamentului studenților.

Cerințe pentru tutori și coordonatorii stagiului de practică

Pentru a deveni TSP, un polițist trebuie să îndeplinească cerințele de studii, vechime în profesie și conduită/evaluare profesională prevăzute de legislația aplicabilă sistemului polițienesc din care fac parte.

SAPSM (RO):

TSP poate fi polițistul desemnat de conducerea unității, care are experiență de cel puțin 2 ani în specialitatea/profilul/domeniul în care se desfășoară stagiul de practică; a obținut calificativul de cel puțin „bine” la ultima evaluare anuală de serviciu, are, de regulă, vechime de cel puțin un an în unitatea în cadrul căreia va fi numit TSP și este, de regulă, mai mare cu cel puțin un grad profesional față de persoana tutelată”.

HdP (GE):

TSP (Praxisanleiter) trebuie, cel puțin, să facă parte din serviciul polițienesc de nivel intermediar superior, să dețină o licență sau un titlu academic echivalent cu aceasta sau un nivel comparabil de calificare, să aibă experiență profesională adecvată (de obicei, 2 ani) și să aibă pregătire didactică.

MRVT (HU):

TSP (Mentorul) trebuie să aibă o relație profesională cu autoritatea respectivă de ordine publică, să fi participat la o pregătire pedagogică-metodologică stabilită de șeful Poliției Naționale și să fie desemnat de Șeful Poliției Naționale (în baza analizei ocupaționale realizată în cadrul proiectului Trident au fost actualizate și pot fi consultate pe site proiectului Trident)

Alături de aceste cerințe există o serie de caracteristici, abilități și atitudini pe care trebuie să le demonstreze un TSP.

SAPSM:

Printre caracteristicile tutorelui eficient, așa cum au fost ele evidențiate de elevii SAPSM chestionați în cadrul Proiectului, se numără: *simțul umorului, entuziasmul, buna pregătire, încurajarea elevilor pentru a pune întrebări și a formula opinii, a fi reflexivi, crearea unui climat de învățare încurajant, oferirea libertății de alegere, respectiv a unui anumit nivel de control, abilitatea de a construi relații bazate pe respect, discuții deschise și provocatoare, de a fi realist cu privire la volumul de muncă și timpul necesar în realizarea diferitelor sarcini pe care le formulează, de a-și comunica limpede așteptările, de a respecta diferențele individuale și diversele abordări în învățare.* Enumerările anterioare arată nu numai caracteristici personale, ci mai ales aspecte ce țin de comportamentul didactic al TSP, care trebuie să aibă la dispoziție un plan strategic pentru a facilita o înțelegere

în profunzime a conținuturilor vehiculate, un repertoriu flexibil de metode și tehnici, respectiv să fie sincer și autentic.

Analiza ocupațională realizată de SAPSM a relevat **Lista de competențe și deprinderi specifice pe care trebuie să le dețină un TSP: Competențe psiho-pedagogice, Competențe digitale** (predare-învățare-evaluare online), **Competențe de comunicare** (abilități de adaptabilitate în relația cu educabilul, în concordanță cu nivelul de pregătire și cel cultural), **Competențe personale** (proactivitate, identificarea și valorificarea particularităților comportamentale ale educabilului, dezvoltarea motivației intrinseci), **Competența de a învăța să înveți; Competență de sensibilizare și exprimare culturală** (identificarea factorilor sensibili în ceea ce privește diversitatea și principiile care trebuie urmate/aplicate în contact cu persoane caracterizate prin diversitate etnică și în relația cu grupuri marginalizate), **Competențe tehnice funcționale și Competențe interdisciplinare.**

MRVT:

În urma chestionarelor aplicate de MRVT, au fost relevate o serie de **Competențe speciale ale tutorilor**, suplimentar celor pe care trebuie să le demonstreze în calitate de polițist: *creativitate, incluziune, abilitatea de a-i motiva ceilalți, extroversiune, conectivitate, abilitatea de autoanaliză, abilitatea de a accepta critici, bunătate, stabilitate emoțională, flexibilitate, adaptabilitate, puterea exemplului, credibilitate, comportament etic, abilitatea și disponibilitatea de a transfera cunoștințe, de a da ajutor, leadership, responsabilități de leadership.*

HdP:

În ceea ce privește HdP, Profilul profesional al TSP descrie o serie de **competențe personale** (*disponibilitatea de a învăța și de a performa, precum și motivația / pregătirea continuă; abilități analitice; abilitatea de a conduce personalul, în funcție de declarația de misiune; abilități pedagogice; abilitatea de auto-reflecție/abilitatea de a accepta critici; încrederea în sine/autoritatea; abilitatea de a se comporta ca un model; abilitatea de a lua inițiative, disponibilitatea/abilitatea de a lua decizii; conștientizarea rolului și a problemelor, simțul răspunderii în context de leadership; rezistență fizică; rezistență la stres; înțelegerea tehnicii și tacticii; bune abilități comunicaționale verbale și scrise*), **sociale** (*abilitatea de a lucra într-o echipă, seriozitatea, dorința de a ajuta; abilități comunicaționale și de a purta discuții; comportament respectuos; competențe etice; competențe interculturale; abilitatea de a reflecta; amicitie, onestitatea, deschidere; abilități empatic; abilitatea de a oferi critici constructive și toleranță*) și **metodice** (*o clară structurare a conținutului și comunicare comprehensibilă a unor situații complexe; abilitatea de a organiza efectiv și eficient munca; tehnici de prezentare și moderare; abilitatea de a sprijini procesul educațional pe durata stagiului de practică*).

Indiferent de instituția sau țara din care provin, TSP/coordonatorii stagiului de practică trebuie să dețină o serie de competențe profesionale, personale, sociale și metodice care să le permită să selecteze cei mai potriviți tutori și să gestioneze, conform legislației specifice și propriilor valori instituționale și culturi organizaționale, desfășurarea stagiului de practică într-o manieră de perspectivă/privind spre viitor (a forward-looking manner).

Competențele profesionale esențiale ale TSP sunt cele legate de stăpânirea sarcinilor

relevante din fișa postului și cele legate de programul de formare al elevului/studentului tutelat (ex. structura programului de formare, obiectivele de învățare ale stagiului de practică), adaptate la specificul sistemului polițienesc în care își desfășoară activitatea (românesc, german sau maghiar, în cazul prezentului Ghid),

Principalele *competențe personale* ale TSP se referă la: disponibilitatea și motivația de a învăța și performa (pregătire continuă), abilitatea de a conduce prin puterea exemplului, abilități pedagogice și analitice, spirit de inițiativă, capacitatea de a lua decizii, rezistență fizică și psihologică / stabilitatea în condiții de stres.

Competențele sociale cerute sunt: abilitatea de a lucra în echipă, seriozitatea, dorința de a ajuta, abilități de comunicare și de expunere, competențe etice și interculturale, toleranță.

Competențele metodologice pe care trebuie să le aibă un coordonator al stagiului de practică pentru viitorii polițiști sunt legate de: structurarea clară a conținutului și comunicarea comprehensibilă a unor problematice complexe; abilitatea de a organiza munca în mod eficient și tehnici de prezentare și de moderare.

METODE DIDACTICE RECOMANDATE TSP

Pentru a transmite într-o manieră structurată problematica complexă gestionată constant de poliție, tutorii trebuie să dețină competențe metodologice și de comunicare.

Prezentul *Ghid* nu și-a propus să realizeze o prezentare completă, exhaustivă a tuturor metodelor și instrumentelor de transmitere a cunoștințelor pe care să le utilizeze TSP în activitatea de formare a elevului/studentului pe parcursul stagiului de practică, ci, prin prisma experienței experților care au participat la elaborarea lui să realizeze o selecție a celor mai adecvate metode și instrumente pe care le au la îndemână TSP.

Prin adecvat se înțelege raportarea la nivelul formării și cunoștințelor pe care le are un TSP, nivelul, complexitatea și specificul cunoștințelor pe care trebuie să le transmită pe parcursul stagiului de practică, resursele pe care le are la dispoziție și limitele instituționale.

La începutul stagiului de practică, are loc un **interviu de cunoaștere/introductiv** între tutori și studenți. În timpul acestuia trebuie discutate și explicate nevoile studenților/elevilor, precum și așteptările TSP. Studenții primesc cele mai importante informații despre activitatea lor. Este recomandat să primească și o mapă de bun venit cu informații suplimentare, pentru a fi citite ulterior, evitându-se astfel supra-încărcarea informațională. Interviuul servește în primul rând la cunoașterea reciprocă, la cultivarea relației profesionale și la fundamentarea încrederii.

Tutorii ar trebui să poată identifica / să ceară informații despre tipurile de învățare ale elevilor/studenților, ca să îi sprijine pe aceștia în funcție de ele. Tipurile de învățare apar aproape exclusiv în formă mixtă.

- **Tipul vizual** - învață prin lectură, privitul ilustrațiilor, schițelor, graficelor sau video-urilor. Poate absorbi cel mai eficient aceste informații.
- **Tipul auditiv** - Acest tip de educabil este bun la a-și aminti informații pe care le aude. Preferința lui/ei este de a învăța ascultând. Acest lucru se poate obține prin ascultarea unui lector, a unui podcast sau a cărților audio. Alte posibilități de învățare sunt ca textele să fie citite cu voce tare de un software sau de sine însuși.
- **Tipul tactil** - Tipul tactil al educabilului se referă la cineva care învață prin ceea ce face, prin a atinge sau a încerca lucruri de unul singur. El sau ea trebuie să opteze pentru învățarea practică a temelor.
- **Tipul comunicativ** - Acest tip de educabili comunică cu ceilalți și se angajează în discuții pentru a deschide un subiect. El/ea poate explica subiectul cu voce tare, pentru sine. Grupurile de învățare sunt opțiunile de pregătire continuă pentru tipul comunicativ.

Indiferent de tipul de învățare specific elevilor/studenților, *Pedagogia* poate fi definită ca o știință unitară, iar metodele didactice² și tehnicile folosite au fost descoperite și exersate de-a lungul timpului.

Toți partenerii proiectului utilizează aceste metode în diferite tipuri de combinare și organizare, în funcție de obiectivul ales și de condițiile concrete după cum sunt detaliate în continuare.

Metoda reprezintă:

- un **plan de acțiune**, o succesiune de operații realizate în vederea atingerii unui scop
- un **instrument de lucru** în activitatea de cunoaștere și de formare a abilităților
- o **tehnică** de care profesorul și elevii/studenții se folosesc pentru efectuarea acțiunii de predare-învățare; ea asigură realizarea în practică a unei activități proiectate mintal, conform unei strategii didactice.

Un aspect interesant reieșit în urma colaborării transnaționale a fost faptul că există o serie de metode didactice utilizate și recomandare TSP de către toți partenerii, dar sub denumiri diferite.

Mai jos sunt descrise câteva metode didactice, cu prezentarea denumirii utilizată de către fiecare partener (primul nume/titlu este cel utilizat de SAPSM, iar în paranteză sunt cele sub care sunt cunoscute în cadrul HdP și MRVT).

CONVERSAȚIA DIDACTICĂ

(Hdp - Semnificația sarcinilor / MRVT - Conversația direcționată)

Conversația didactică constă în valorificarea didactică a întrebărilor și răspunsurilor. Are scopul de a determina punctul de plecare în demersul educațional. În această etapă, tutorele evaluează cunoștințele, experiența și atitudinea actuală a elevului/studentului tutelat față de activitatea dată. Tutorele trebuie să se asigure că educabilii se simt în siguranță din punct de vedere emoțional și să le ofere răspunsuri la întrebările adresate.

Conversația euristică (de descoperire):

- Este concepută astfel încât să conducă la descoperirea a ceva nou pentru cursant.
- Constă în serii legate de întrebări și răspunsuri, la finele cărora să rezulte, ca o concluzie, adevărul sau noutatea pentru cursantul antrenat în procesul învățării.
- Întrebările și răspunsurile se încheagă în serii compacte, fiecare nouă întrebare avându-și punctul de plecare în răspunsul anterior.
- Este condiționată de experiența de cunoaștere de până atunci a cursantului, care să-i permită să dea răspuns la întrebările ce i se pun.

Conversația examinatoare (catehetică)

- Are ca funcție principală constatarea nivelului la care se află cunoștințele cursantului la un moment dat.

METODA DEMONSTRAȚIEI

(HdP - învățarea în rețea / MRVT - Observația ghidată; Descompunerea activităților în părțile lor componente, prezentarea și demonstrarea tehnicilor și tacticilor de către tutore)

Demonstrația constă în prezentarea modului de lucru, a unei proceduri. Pentru a sprijini înțelegerea, prezentarea, demonstrația trebuie să fie completată cu explicații verbale. Explicația trebuie să fie detaliată, cuprinzătoare, prezentând tehnica dată / tactica pas cu pas, de la o mișcare la alta. La sfârșitul prezentării, tutorele trebuie să le ofere celor tutelați timp pentru a pune întrebări și trebuie să se asigure că demonstrația și-a atins scopul.

Această tehnică este:

- O formalizare a celor care practică zilnic învățarea "la locul de muncă". În proiectarea demonstrației, TSP trebuie să reflecteze la o serie de elemente: dacă este necesară împărțirea conținutului în unități mai mici, progresive;
- O metodă de predare - învățare, în cadrul căreia mesajul de transmis către cursant se cuprinde într-un obiect concret, o acțiune concretă sau substitutele lor;
- Sursa cunoașterii pentru cursant este o acțiune pe care instructorul i-o arată, iar ținta de realizat este **transformarea acțiunii respective într-o deprindere.**

Cerințele didactice de respectat:

- instruirea prealabilă a elevilor/studentilor;
- o exersare prealabilă suficientă a acțiunii de către TSP;
- demonstrația să fie înfăptuită efectiv, să conste din acțiunea reală, nu din mimare sau simpla verbalizare;
- să fie urmată în cât mai scurt timp de exercițiu, adică acțiunea să fie preluată de către elev/student.

METODA OBSERVAȚIEI

(HdP - Reflecția / MRVT- Observația direcționată)

Această metodă constă în urmărirea sistematică de către elev/student a obiectelor și fenomenelor precum și a activităților desfășurate ce constituie conținutul învățării, în scopul surprinderii însușirilor semnificative ale acestora, promovează împărtășirea de idei și observații. Scopul este de a le arăta educabililor sarcina ca un tot unitar, tacticile fiind aplicate în contextul lor.

Tutorele poate, de asemenea, să faciliteze înțelegerea esenței unei prezentări prin canalizarea directă a observației cu ajutorul unor aspecte specifice de observare. TSP selectează în prealabil aspectele care trebuie observate de către elev/student, vizând activitatea de colectare a informațiilor de către elev.

La sfârșitul prezentării, tutorele trebuie să ofere timp elevului/studentului pentru a adresa întrebări și trebuie să se asigure că acesta a înțeles cum trebuie dusă la îndeplinire sarcina.

Aspecte de care trebuie să se țină seama:

Există riscul ca elevii/studentii să fie distrași de diferiți stimuli, participanții pot să nu-și facă sarcina în mod adecvat, sens în care necesită un coordonator competent și implicat;

Metoda presupune parcurgerea câtorva etape:

- organizarea observării;
- observarea propriu-zisă;
- prelucrarea datelor culese;
- valorificarea observării.

METODA EXERCIȚIULUI

(HdP - Repetarea activităților/ MRVT - Exersarea activităților descompuse, a tehnicilor și tacticilor)

Metoda exercițiului constă în executarea repetată și conștientă a unei acțiuni în vederea însușirii practice a unui model dat de acțiune sau a îmbunătățirii unei performanțe;

În timpul exercițiului, tutorele verifică și îmbunătățește continuu implementarea și corectează greșelile. Dacă este necesar, acesta prezintă în mod repetat tehnica sau elementul tactic în cauză. Pentru a menține motivația participanților, este importantă, pe lângă detectarea și corectarea greșelilor, și recunoașterea implementărilor corespunzătoare.

Cerințe pentru utilizarea Metodei exercițiului:

- Elevul/studentul **să fie conștient de scopul exercițiului** și să înțeleagă bine modelul acțiunii de învățat.
 - Exercițiile să aibă varietate suficientă, altfel riscând să formăm numai parțial deprinderea propusă ca scop.
 - Exercițiile să respecte o anumită gradație de dificultate în aplicarea lor.
- Deprinderile mai complicate se formează prin integrarea succesivă a unor deprinderi mai simple.**

PROBLEMATIZAREA

(HdP - Pestalozzi / MRVT - Determinarea elevului/studentului să pună în aplicare sarcina complexă; Autoevaluarea, reflexia, evaluarea formativă)

Problematizarea constă în crearea în mod deliberat a unor dificultăți, în depășirea cărora, elevul/studentul, prin efort propriu, învață ceva nou.

Cerințe pentru utilizarea metodei problematizării:

- dozarea dificultăților într-o anumită gradație;
- alegerea celui mai potrivit moment de plasare a problemei;
- existența unui interes real pentru rezolvarea problemei;
- dacă este posibil, feedback-ul, analiza, evaluarea ar trebui să aibă loc, de preferință, imediat după finalizarea intervenției.

Tipuri de situații problemă:

- când există un dezacord între cunoștințele acumulate de elev/student și cerințele impuse de rezolvarea unei noi situații;
- când elevul/studentul trebuie să aleagă dintr-un lanț sau sistem de cunoștințe, chiar incomplete, numai pe cele necesare în rezolvarea unei situații date, urmând să completeze datele necunoscute;
- când elevul/studentul este pus în fața unei contradicții între modul de rezolvare posibil din punct de vedere teoretic și dificultatea de aplicare a lui în practică;
- când elevului/studentului i se cere să aplice, în condiții noi, cunoștințele anterior asimilate.

După finalizarea sarcinii, educabilul își trece în revistă acțiunile, explicând din ce motiv și ce acțiuni a întreprins.

Elevul/studentul care intervine detaliază:

- informațiile primare pe care le-a avut în prealabil, respectiv în baza a ce a început punerea în aplicare a măsurii polițienești;
- ce a văzut ajungând la fața locului, care a fost locația exactă a acțiunii, ce activități a observat acolo, câți oameni erau prezenți la fața locului, ce făcuseră aceștia înainte de începerea acțiunii;
- activitatea desfășurată la fața locului, ce a făcut la fața locului și de ce;
- încălcările / infracțiunile pe care le-a recunoscut în timpul îndeplinirii sarcinii, precum și acțiunile și sancțiunile aplicate;
- ce activitate scrisă, legată de acțiunile implementate, trebuie să fie făcută la secția de poliție, după părăsirea locului faptei;
- deficiențele, greșelile pe care le-a observat în timpul sau în urma intervenției.

STUDIUL DE CAZ

(HdP - Studii de caz / MRVT – Discutarea, revizuirea cunoștințelor teoretice legate de implementarea sarcinilor practice: procesarea studiilor de caz, aplicarea diagramelor / procedurilor)

Metoda constă în confruntarea elevului/studentului cu o situație reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situații și evenimente problematice.

În timpul procesării studiilor de caz, tutorele îi transferă cunoștințele educabilului prin exemple practice. Prin observare, înțelegere, interpretare, acesta urmează să realizeze un progres în cunoaștere. De obicei, tutorele îi prezintă elevului/studentului o poveste reală / caz real, în care numele participanților, locațiilor, organizațiilor au fost schimbate, ceea ce este suficient pentru a realiza un proces de învățare prin înțelegerea, și analizarea cazului.

Studiul de caz solicită atât o activitate personală, cât și una de echipă, favorizând dezvoltarea capacității de anticipare, de luare a unor decizii, de acționare rapidă, de identificare de soluții, etc.

Etape ale studiului de caz:

- alegerea cazului și conturarea principalelor elemente semnificative;
- lansarea cazului, care poate avea loc în mai multe forme, între care lansarea ca o situație problematică;
- procurarea informației în legătură cu cazul;
- sistematizarea materialului, prin recurgerea la diverse metode, între care cele statistice;
- dezbateri asupra informației culese, care poate avea loc prin diverse metode;
- stabilirea concluziilor și valorificarea proprie: un referat, o comunicare, o suită de ipoteze de verificat în viitor, o hotărâre de luat.

Transferul cunoștințelor teoretice, înțelegerea mai ușoară a cunoștințelor pot fi ușurate prin furnizarea elevilor/studentilor de cunoștințe în format electronic, prin asistarea la căutarea în baze de date sau prin aplicarea diferitelor explicații sau diagrame.

Este o metodă potrivită pentru analiza în detaliu a oricărei spețe din activitatea profesională. Poate fi un caz la care tutorele a participat împreună cu educabilul, un caz din experiența profesională a tutorelui sau o speță didactică, concepută pentru activitatea de învățare. Alegerea speței este responsabilitatea tutorelui. Este recomandat ca situația aleasă să fie suficient de complexă pentru a permite stabilirea unor relații de cauzalitate, pentru a necesita adunarea și organizarea informațiilor, pentru a permite dezbateri soluțiilor și valorificarea acestora prin acumularea de cunoștințe.

JOCUL DE ROL

(HdP – Principiul ”Cap - inimă - mână” / MRVT - Exersarea activităților descompuse, a tehnicilor și tacticilor, jocul de rol)

Jocul de rol constă în explorarea experienței profesionale a tutorilor, oferindu-le elevilor/ studenților un scenariu în care fiecare persoană are un rol de jucat. Elementul principal este discuția și învățarea din proprie experiență, dar și din a celorlalți, fiind veritabile ocazii de antrenament. Intră în categoria metodelor de simulare: educabilii devin „actori” ai vieții sociale, jucând roluri corespunzătoare unor situații sociale, profesionale cum ar fi: contravenient, polițist, autor al unei infracțiuni, martor asistent, avocat etc.

Pentru a exersa în mod corespunzător, tutorele trebuie să pregătească condițiile de instruire și posibilele instrumente de lucru și trebuie să selecteze spațiul de învățare, pentru a evita situațiile care pot duce la un accident și pentru a oferi o controlabilitate corectă și continuă.

În timpul exercițiului, tutorele verifică și îmbunătățește continuu implementarea, corectează greșelile. Dacă este necesar, acesta prezintă în mod repetat tehnica sau elementul tactic în cauză. Pentru a menține motivația participanților, este importantă, pe lângă detectarea și corectarea greșelilor, și recunoașterea implementărilor corespunzătoare.

Caracteristici:

- Participanții experimentează atitudini și valori diferite de cele personale;
- Promovează un grad înalt de motivare și participare, asigură feedback imediat, dau o imagine aproximativă a lumii reale;
- Dezvoltă competențe, participanții au ocazia să practice ceea ce învață, dobândesc conștientizarea propriului lor comportament;
- Ajută la conștientizarea consecințelor anumitor comportamente asupra celorlalți;
- Permite explorarea abordărilor alternative ale unor situații reale;
- Consumă timp, necesită planificare semnificativă și excelente abilități ale TSP;

Elemente de care trebuie să se țină seama:

- poate fi și spontan – nu trebuie neapărat un scenariu;
- tutorii trebuie să aibă în vedere în permanență scopul pe care îl urmăresc prin acest joc de rol;
- observatorii sunt instruiți să se adreseze **personajelor** și nu **actorilor**;
- actorii pot fi „furați de rol” (devin emoționați, se implică personal, gândesc în stereotipuri) sau nu reușesc să intre în rol;

Aspecte relevante privind metodologia didactică:

- este eronat să afirmăm că unele metode didactice tradiționale, validate în timp, nu ar fi eficiente și că alte metode moderne, care se experimentează, ar putea fi; orice metodă are atât valențe specifice, cât și limite specifice, determinate de contextul educațional, precum și de personalitatea profesorului și de personalitatea elevilor/studenților care o utilizează;
- metodele didactice se utilizează combinat, în acord cu obiectivele activității, cu conținutul de predat, cu particularitățile cursanților;
- nu există metodă bună și metodă rea, chiar dacă anumite metode sunt recomandate ca fiind mai eficiente decât altele;
- o metodă nu asigură prin ea însăși reușita activității didactice;
- eficiența unei metode depinde în mod fundamental de calitățile celui care o pune în aplicare;
- eficiența unei metode depinde, în mod decisiv, de modul în care ea este valorificată în contextul didactic, de măsura în care antrenează eforturile elevilor/studenților, de cantitatea de efort intelectual și practic solicitată, de influența pe care o are asupra rezultatelor școlare ș.a.m.d.

COLECȚIE DE BUNE PRACTICI ALE PARTENERILOR

Bune practici propuse de SAPSM

În formarea unui profesionist, educația acționează prin cele trei forme ale sale, Educația Formală, Nonformală și Informală, ultimele două, considerându-se a avea o pondere mai mare decât cea formală/instituțională.

Munca în Poliție este una de echipă, membrii acesteia având același obiectiv, un set de reguli și un comportament onest care inspiră încredere coechipierilor; un grup de oameni poate fi alcătuit din oricine, dar nu devine automat o echipă competitivă. Din acest motiv, profesioniștii valoroși pot ajunge grupați în echipe tensionate care se autoconsumă, iar în alte situații, indivizi diferiți, nu neapărat performeri, pot fi grupați în echipe constructive, productive.

Atât în munca de Poliție, cât și în alte domenii, lucrul în echipă este întotdeauna formula succesului. Fiecare dintre membrii echipei trebuie să înțeleagă și să îndeplinească foarte bine sarcinile asumate, să participe prin informații corecte și prin implicare la luarea unor decizii de calitate, bine fundamentate și la realizarea unor grupuri de lucru eficiente a căror principală preocupare să fie atingerea obiectivelor urmărite (de prevenire și combatere a fenomenului infracțional în cazul agenților și de instruire a elevului/studentului în cazul TSP).

Formarea unui viitor polițist are caracter continuu și ține cont de interacțiunile reciproce dintre polițiști (pe de o parte) și dintre aceștia și cetățeni (pe de altă parte), fiind influențată de atitudine, reacții, comportamente și acțiuni. În cazul relației TSP - elev/student, deteriorarea relațiilor nu numai că au obstrucționat procesul de instruire, ci au dus chiar la abandon școlar.

Există tendința ca într-un proces de instruire să se acorde importanță doar acelor abilități și cunoștințe care te ajută să execuți sarcini (hard skills), desi mult mai multă atenție trebuie acordată abilităților care ajută la interacțiunea cu alți oameni și la obținerea succesului în viața profesională și personală (soft skills).

Aceste ”soft skills”, asupra cărora vrem să atragem atenția, sunt:

- Arta de a comunica eficient;
- Abilitatea de a rezolva creativ problemelor apărute;
- Capacitatea de a munci în echipă;
- Abilitățile manageriale;

- Aptitudinea de a stabili în mod natural rolului informal al fiecărui membru al echipei.

Toate cele de mai sus sunt câteva argumente edificatoare care să justifice necesitatea aplicării unor metode de Educație Nonformală în completarea Educației Formale, în special în direcția consolidării încrederii reciproce.

Dacă în ceea ce privește educația formală există o literatură stufoasă care explică și sprijină prin numeroase exemple acest tip de instruire, în cazul educației nonformale imaginația mentorului (TSP) și locul ori momentul desfășurării activităților pot genera metode inedite de manifestare, de un real folos dacă obiectivul urmărit este atins.

Din metodele de potențare a abilităților soft-skills pentru educabili (în domeniul educației nonformale), Sunt prezentate mai jos câteva variante (unele implementate cu succes pe parcursul pregătirii teoretice din cadrul școlii) care să ajute la întărirea comunicării între participanți, a capacității de a lucra în echipă, de identificare a liderilor ori a celorlalte roluri dintr-o echipă funcțională în curs de formare. Trebuie menționat faptul că, la acest moment, aplicarea lor pe parcursul stagiului de practică în sistemul de învățământ polițienesc românesc, poate fi percepută ca fiind ceva greu, dacă nu imposibil de realizat. Cu toate acestea, suntem convinși, că elemente de educație nonformală din metodele prezentate mai jos, au fost puse deja în practică în relația de formare TSP-elev/student.

Cafeneaua de dezbateri (experimentată la SAPSM): metodă care constă în realizarea unei dezbateri relaxate (la cafenea) asupra unui subiect de interes, cu sarcini de argumentare pro și contra pentru cite jumătate din membrii echipei, dezvoltându-se astfel relații apropiate între participanți.

Pot participa educabilii în coordonarea (sau cu participarea) unui tutore, fiind o metodă de dialog activ, schimb de informații și găsire de soluții creative.

Locul ales este extrainstituțional (de exemplu, o cafenea din oraș) pentru a elimina stresul generat de rigorile instituționale și a stimula schimbul de idei.

Flashmob: metoda constă în executarea sincron a unei sarcini, de regulă într-un loc public, participanții realizând în grup aceeași acțiune sau succesiune de acțiuni, pentru o perioada determinată de timp, după care grupul se ”desființează”.

Provocarea constă în necesitatea pregătirii anterioare a tuturor momentelor flash-mob-ului, presupune o foarte bună cooperare între coechipieri și instensifică spiritul de echipă. Pot fi atrași și specialiști externi pentru reușita momentului, care poate avea și un impact mediatic sau social.

Caracteristic este faptul că publicul nu este planificat sau avizat, dar alegerea inspirată a locului de desfășurare poate fi de efect.

Facilitarea grafică este practica de a folosi *cuvinte & imagini* pentru a crea o hartă conceptuală a conversației, înainte, în timpul sau după ce conversația a avut loc.

Folosirea imaginilor și cuvintelor pentru a face schimb de idei și pentru a crea legături se folosește direct în metode de dezvoltare a creativității (braimstorming, dezbateri tematice etc.) sau ca utilitate mnemotehnică, de facilitare a învățării, de sistematizare și ilustrare a elementelor esențiale și de a nu se pierde aspecte importante aduse în

discuție.

Metoda are o istorie îndelungată, începând cu scribii din vechime, dar în prezent, în comunitate, în grup, există cugetători, analiști și executanți. Poate fi foarte util ca unii să noteze ceea ce gândeau cugetătorii, analiștii, și ceea ce trebuiau să facă executanții. Actualmente, în acest mod se desfășoară focus-grupurile.

Expoziția vie: constă în depersonificarea unui membru al unei categorii socio-profesionale, care execută o singură sarcină: furnizarea de informații. Este o metodă active, care promovează dialogul între un grup preocupat de o problemă specifică și membrii unei comunități, prin manifestări creative în spațiul public (străzi, parcuri, piețe publice, mall-uri).

Elevul/studentul participant la expoziție se racordează la problemele cetățenilor, identifică modul în care el și profesia sunt percepuți de societate pe viu și pot acționa direct în a influența, a corecta această percepție.

SASPM a folosit metoda cu succes în promovarea ofertei educaționale, fiindcă educabili mai apropiați de vârstă raportat la membrii comunității căreia s-au adresat, au avut un impact mai mare, au fost mai credibili și mai agreați de grupurile cu vârste apropiate de a lor.

Animația socio-educativă constă în acțiuni de reprezentare instituțională cu impact în comunitate, sărbători naționale sau ale comunității locale, evenimente artistice sau sportive.

Elementul caracteristic animației socio-educative îl reprezintă activitățile organizate în toate acele locuri unde este posibilă favorizarea întâlnirii între persoane sau între grupuri și participare activă la viața publică.

Metoda are o contribuție pozitivă în obținerea înțelegerii, sprijinului și susținerea comunității prin prezența activă la diverse ceremonii, defilări, având în vedere și capitalul de simpatie pe care cei mai tineri și implicit cei mai frumoși reprezentanți ai profesiei îl determină.

Participarea la astfel de activități a fost experimentată cu succes în perioada școlărității, în intervalul de timp extracurricular, dar poate fi realizată și în intervalele temporale ale stagiilor de practică, exploatând acest avantaj al vârstei.

Biblioteca Vie promovează respectul pentru drepturile omului și demnitatea umană, atrage atenția asupra diversității în toate formele ei și stimulează dialogul între oameni.

Participantii se pregătesc cu un portofoliu de fotografii și povești, pentru a avea un impact crescut. Metoda dă posibilitatea de a transmite un mesaj puternic prin prezentarea de „fotografii vii”, realizate de membrii acelor grupuri defavorizate, marginalizate, care nu au deprinderea de a determina introducerea pe agenda publică a problemelor.

Biblioteca Vie funcționează ca o bibliotecă normală. Îți dai un permis ca să pășești în acest spațiu de învățare, găsești aici rafturi cu cărți pe care să le răsfoiești, bibliotecari care îți recomandă cărți ce îți pot schimba viața, un loc unde poți să fii doar tu și paginile cărții pe care ai ales-o.

Ceea ce face însă din biblioteca vie o experiență minunată este simplul detaliu că pe rafturi cărțile sunt oameni care întră într-un dialog personal cu cititorul.

Dezbaterea educațională (sau formală) este o metodă care presupune alegerea unei teme de discuție de către două echipe, una pro și cealaltă contra, care dezbate și argumentează și acceptarea unui arbitru sau un a unui juriu care selectează, analizează, decide care parte a fost mai convingătoare. Astfel, se poate învăța/exersa exprimarea opiniilor folosind argumente pertinente și corect structurate.

Este remarcabil efectul pentru a învăța avantajele lucrului în echipă și a crea obișnuința de a purta o dezbatere ca un profesionist.

Subiectele de discuție trebuie să fie atent selectate, să fie pe cât posibil pe placul tuturor, sau cel puțin să nu fie respinse aprioric, și toți participanții să aibă timp să își spună părerea față de fiecare subiect. Rezultatele scontate se referă la faptul că încrederea în sine și dezvoltarea abilităților personale să înregistreze îmbunătățiri semnificative.

Team-building - este o metodă a Educației Nonformale care constă în derularea unor acțiuni în comun, într-o perioadă mai lungă de timp (zile), cu obiective de atins pentru fiecare echipă deja constituită, cu rol de consolidare a legăturilor inter-umane și de conștientizare a valorii echipei.

Dintre programele specifice de team-building se remarcă:

1. Team-Building bazat pe aventuri sportive, întâlnit mai ales în colectivele de tineri cu activități de obicei în aer liber (rafting, orientare în spațiu, tabere etc.). Nevoile specifice vizate de acest gen de activități sunt asumarea de riscuri, rezolvarea de probleme în comun;

2. Team-Building bazat pe dezvoltarea de noi competențe. Constă în participarea la ateliere unde se învață seturi de competențe specifice - medierea, gestionarea conflictelor, capacitatea de a ajunge la un consens etc. Metoda facilitează comunicarea sinceră și punerea în discuție a problemelor curente;

3. Team-Building bazat pe evaluarea personalității. Constă în aplicarea unor teste psihometrice care îi ajută pe coechipieri să dobândească o mai bună înțelegere de sine, să fie conștienți de diferențele dintre ei și să își adapteze comportamentul în funcție de cel al coechipierilor;

4. Team-Building axat pe rezolvarea problemelor. Echipa se reunește pentru a identifica și rezolva o problemă majoră cu care se confruntă în prezent. Este benefic în eliminarea stresului și a emoțiilor negative față de mediul de lucru. Presupune ședințe de brainstorming care aduc la lumină barierele din calea succesului echipei.

Indiferent de metoda Educației Nonformale aleasă pentru eficientizarea instruirii elevului/studentului, TSP și Coordonatorii stagiilor de practică trebuie să aibă în vedere identificarea unor modalități alternative și/sau complementare de motivare, dezvoltarea încrederii, creșterea gradului de implicare și optimizarea comunicării.

Toate metodele Educației Nonformale descrise anterior au un rol determinant de a armoniza relațiile inter-umane, de a se cunoaște reciproc membrii echipei, de a se înțelege și de a coopera mai eficient.

Rolul și scopul Proiectului TRIDENT, care a făcut posibilă apariția acestui *Ghid*, a fost de a "externaliza" metodele de bune practice educaționale (formale și non-formale), motiv pentru care SAPSM a pus accentual pe acele metode care, desi accesibile, nu au fost prezentate de partenerii externi desi, în mod cert aceștia le-au aplicat în forma descrisă sau într-o variant adaptată specificului instituțional și/sau obiectivelor urmărite.

Bune practici propuse de MRVT

Facilitarea înțelegerii procesului măsurilor polițienești (aplicarea de scheme/ diagrame în timpul predării succesiunii măsurilor)

Anumite instituții care găzduiesc stagiul de practică aplică diagrame variate pentru a demonstra elevilor/studenților procesul măsurilor și pentru a facilita învățarea lor. Aceste diagrame conțin secvențele potrivite și oportune ale măsurilor specifice, în concordanță cu normele în vigoare.

S-a demonstrat că, în timpul predării teoretice a elementelor unor măsuri complexe, diverse scheme și diagramele de timp pot fi aplicate cu succes în cazul educabililor care nu pot gândi în cadrul unui sistem și întâmpină greutăți în a înțelege succesiunea măsurilor.

Această prezentare teoretică ar trebui să fie făcută cu ajutorul unui suport video (prezentări PowerPoint, suport educațional, manuale, tutoriale), pentru a fi înțeleasă mai ușor. Prin aplicarea diagramelor, procesele măsurilor aplicate în raport cu situațiile apărute pot fi prezentate ca un tot unitar. Elevii/studenții vizualizează calea dintre punctul de start și cel final, aceasta fiind înțeleasă mai ușor. În plus, în anumite cazuri, explicarea relației cauză - efect devine mai ușoară dacă cei tutelați sunt ajutați prin descompunerea măsurii în mai multe elemente componente, cu detalierea explicării lor ca unități separate.

Cu ajutorul diagramelor, explicarea versiunilor diferite devine posibilă, lucru care este de ajutor dacă, în timpul implementării măsurii, un lucru nu se întâmplă așa cum au intenționat participanții la training; devine o oportunitate pentru a folosi o altă tehnică sau tactică mai eficientă pentru realizarea unei implementări de succes.

Diagramele aplicate conțin nu numai acțiunile componente, ci și background-ul legal pentru aplicarea lor.

Bune practici propuse de HdP

În această secțiune sunt prezentate sugestii despre cum TSP poate să facă față diferitelor situații în timpul stagiului de practică.

Aceste sfaturi practice sunt sugestii care pot și chiar ar trebui modificate și adaptate nevoilor lor. Un motiv pentru aceasta este acela că liderii trebuie să fie autentici, deci ei trebuie să adapteze sfaturile practice la situație și la personalitatea lor.

1. Comunicarea

În continuare sunt prezentate două tehnici de comunicare: “*Tehnica celor 3 W*” și “*INA - ascultarea activă*”. Ambele tehnici sunt predate în cursul de licență și în pregătirea universitară din învățământul superior.

Cu aceste două tehnici se pot proiecta conversațiile de leadership / conducere.

- *Tehnica celor 3 W*

Constă în cei trei W: percepția (Wahrnehmung), efectul (Wirkung), dorința (Wunsch).

Primul W: Liderul descrie în mesaje ceea ce el / ea a perceput. Fie că este vorba de un comportament necorespunzător, de o schimbare de comportament sau de un comportament observat pentru o discuție de feedback, nu trebuie să existe nicio judecată sau evaluare.

Al doilea W: Acum efectul este descris în fața eșalonului superior.

Al treilea W: Al treilea W, dorința, este interpretat ca fiind ”așteptări”: liderii au anumite așteptări față de ”angajații” lor (studenți). În funcție de explicația angajatului, se ajunge la un acord, la un compromis între angajat și manager. Sau se încheie o înțelegere / un aranjament.

Este important ca mesajele de leadership să se încheie cu una dintre aceste opțiuni sau cu o consecință, astfel încât conversațiile să aibă sens.

Tranziția INA (interes, chestionare, reluare)

Prin această metodă managerul (TSP) conduce conversația înapoi înspre angajat (student) prin intermediul unei întrebări, acesta din urmă având posibilitatea de a descrie acțiunile sale sau să explice comportamentul său.

TSP adoptă o atitudine deschisă iar atenția sa este concentrată pe conversație. Pune întrebări pentru a înțelege și a semnala celeilalte părți faptul că este ascultată. Apoi intervine al treilea W, al dorinței (așteptărilor).

2. Didactica / Pedagogia

Disciplina științifică a predării și învățării. În această secțiune, sunt rezumate diverse aspecte, cum ar fi recunoașterea tipurilor de învățare, ce lucruri, mijloace pot fi incluse în împărtășirea cunoștințelor și cum pot fi sprijiniți elevii/studenții.

Pentru a transmite cunoștințe, trebuie să cunoaștem tipul de învățare al elevilor/studenților. Unii studenți își cunosc deja tipul lor de învățare. Dacă nu, sunt întrebați cum învață în mod normal. De aici poate fi identificat tipul de învățare (tipul de învățare preferat).

Odată ce tipul de învățare este identificat, ne putem orienta sprijinul către acesta. Există o varietate de materiale care pot fi integrate. Pe serverul educațional există, printre altele, materiale didactice, videoclipuri de învățare, liste de verificare care pot

fi incluse în ghidul de practică. Atunci când se folosesc sistemele de chestionare și de informații, acestea pot fi utilizate pentru a prezenta diferite constelații de cazuri.

Studentii ar trebui, de asemenea, să fie îndrumați către învățarea auto-organizată. Ei pot să caute și să găsească singuri răspunsurile la întrebările care apar în legătură cu un anumit caz.

Ulterior, rezultatele ar trebui discutate împreună. În acest context, pot fi adresate întrebări de înțelegere, iar educabilii ar trebui să primească, de asemenea, feedback cu privire la calitatea răspunsurilor lor.

Trebuie avut în vedere faptul că elaborările (răspunsurile) nu sunt examinate doar dintr-un singur punct de vedere, fiind incluse cât mai multe discipline posibil. În acest fel, cunoștințele dobândite sunt legate între ele, ceea ce promovează învățarea și gândirea în rețea.

În principiu, sarcinile ar trebui să fie aliniată la obiectivele modulelor și să fie îndeplinite de studenți individual. Dacă este posibil, teoria ar trebui să fie întotdeauna legată de practică. Dacă sarcinile sunt îndeplinite în mod repetat, acest lucru servește la consolidarea cunoștințelor și abilităților și creează încredere în sine, în propriile competențe.

3. Angajamentul

Identificarea și sentimentul de apartenență la organizația poliției sunt influențate de diverși factori. În timpul stagiilor de practică, studenții intră în contact pentru prima dată cu viața reală de zi cu zi a profesiei de polițist. Pe durata studiilor, socializarea are loc în special în practică.

Cum crezi angajamentul? Există o serie de aspecte care influențează acest lucru. Acestea includ condițiile bune de lucru, cum ar fi echipamentele, mediul de lucru și echipa. În practică, acest lucru înseamnă că măsurile necesare au fost luate încă dinainte de sosirea studenților. Conturile lor au fost transferate departamentului stagiului de practică, le-a sosit FEM (FEM Führungs- und Einsatzmittel - echipamentul de comandă și control) precum armamentul etc. Există chei disponibile pentru vestiar, dulap de arme. Acest lucru le arată studenților că li se poartă de grijă chiar dinainte de începerea stagiului. Li se creează un sentiment de bun venit. Un început bun al stagiului include o întâlnire introductivă, așa cum am descris mai devreme.

Dacă studenții sunt integrați în echipă și se simt parte din ea, integrarea și identificarea lor au avut succes. Supervizorii practicii au un rol special; ei sunt primul punct de contact pentru studenți iar realizarea unei conexiuni cu ei este de o importanță enormă. Dacă supervizorii sunt empatici, capabili să le răspundă studenților și să trateze pozitiv greșelile, se dezvoltă o relație între aceștia și studenți. Drept urmare, studenții iau exemplul de la ei și învață multe lucruri și comportamente de la aceștia. Supervizorii practicii trebuie să fie conștienți de acest aspect și să acționeze ca modele de urmat.

Pentru a se identifica cu organizația, studenților trebuie să le fie clară semnificația sarcinilor de serviciu. Le explică supervizorii contextul măsurilor luate, de ce se face un lucru, care sunt consecințele realizării sale și care sunt consecințele nerealizării acestuia?

Dacă obiectivele din spatele măsurilor luate sunt clare, identificarea cu organizația și cu sarcinile sale este ușoară.

Pe scurt, dacă studenții se simt confortabil, înțeleg sarcinile pe care trebuie să le execute și dacă managerul lor are o ureche deschisă și este acolo pentru ei, se creează un sentiment de apartenență la organizația de poliție.

4. **Competențele interculturale, diversitate**

În profesia de polițist, intrăm în contact cu diverse categorii sociale, etnii și stiluri de viață.

Pentru a respecta principiul egalității, este necesară o abordare fără prejudecăți / imparțială a tuturor persoanelor cu care poliția intră în contact.

Pentru instructorii practicii, acest lucru înseamnă să le arate studenților diversitatea societății și să le transmită și să exemplifice acceptarea, toleranța și interacțiunea respectuoasă.

5. **Experiențele limită (deces și violență)**

Studenții se confruntă cu moartea / decesul și violența în timpul stagiului de practică.

Decesul, fie din accidente sau sinucideri, face parte din operațiunile zilnice ale profesiei de polițist. Acestea trebuie tratate profesional și cu respect.

Pentru mulți, este prima dată când văd un cadavru. În acest context, este important să le acordăm atenție studenților și să îi întrebăm cum se descurcă și să le oferim ajutor. Acest lucru înseamnă să avem o ureche deschisă și să lăsăm studenții să vorbească.

În cursul ulterior al stagiului de practică, este important să îi întrebăm din când în când cum se descurcă cu ceea ce au experimentat.

În departamentul de poliție există diverse persoane de contact care oferă sprijin în caz de incidente stresante și care sunt special instruite pentru astfel de situații. Acestea ar fi persoanele de contact social, consilierii sociali, pastorii, KIT-Pol (Echipa de Intervenții Speciale, pentru situații excepționale, în care este necesară îngrijirea victimelor, a rudelor acestora sau a forțelor de intervenție implicate în evenimente deosebite. KIT Pol oferă servicii on-call permanente, 24/7/365. KIT Pol este formată din ofițeri de poliție specializați, psihologi, lucrători sociali și pastori), aceștia putând fi notificați în astfel de cazuri. Este important să se transmită faptul că este profesional să soliciți / primești ajutor.

Și violența poate duce la stres. Factorii declanșatori pot avea motive diferite, violența poate fi îndreptată împotriva victimelor actelor criminale, dar și împotriva forțelor de intervenție de urgență. Experimentarea violenței împotriva propriei persoane poate duce, de asemenea, la stres.

Ca și în cazul investigațiilor implicând decese, și aceste aspecte trebuie discutate cu studenții. În cazul în care acest lucru nu este suficient, trebuie implicate persoanele de contact corespunzătoare, descrise mai sus.

Este responsabilitatea fiecărui manager să fie atent la schimbările angajaților și să asigure asistența adecvată atunci când este necesar. De asemenea, este important ca managerii să știe cât de departe merg propriile competențe în acest domeniu. Dar este important, de asemenea, să ne cunoaștem propriile limite, pentru a nu ne împovăra și pentru a trimite cazurile la specialiști instruiți, în timp util.

6. Absenteismul

În cazul în care în cursul stagiului de practică apar absențe, se pune întrebarea dacă obiectivele de învățare pe durata practicii mai pot fi atinse. În acest scop, fiecare caz trebuie analizat în mod individual.

Din cauza duratei scurte a stagiilor, o săptămână este tolerabilă, dar, în cazuri individuale, în funcție de performanțele studentului, poate fi necesar să contactați deja Departamentul de Studii Practice Profesionale.

Dacă absențele ajung la două săptămâni (10 zile lucrătoare), stagiul / studiul este de obicei întrerupt. Studenții vor reintra în următorul program de licență, la modulul corespunzător. În cazul în care acest lucru este previzibil, Departamentul de Studii Practice Profesionale trebuie să fie informat în timp util pentru a conveni asupra procedurii de urmat.

7. Confruntarea cu studenți dificili

În principal, este vorba despre un comportament necorespunzător, fie că este vorba de un comportament social nepotrivit, de o etică slabă a muncii sau de rezultate mediocre la locul de muncă.

În cazul în care se identifică o abatere, aceasta trebuie abordată imediat (printr-o discuție / interviu de corectare).

Pregătirea pentru conversație trebuie făcută prin trecerea mentală peste discuție și găsirea unui fir comun. În notele pentru discuție, trebuie trecute propriile argumente și intențiile inițiale privind finalitatea acesteia (compromis, acord, aranjament). Eventual, faceți o programare pentru o discuție ulterioară, pentru a verifica respectarea compromisului, a acordului sau a aranjamentului. Acest lucru va depinde de amploarea abaterii comportamentale.

În cazul în care nu aveți experiență anterioară în ceea ce privește gestionarea personalului, este recomandabil să solicitați asistență sau îndrumare în prealabil. Discutați cursul activității cu șeful departamentului sau cu comisariatul.

Cei responsabili de formare pot fi, de asemenea, chemați în calitate de consilieri. În acest caz, ar trebui să se definească în comun un cadru cu privire la momentul sau cazurile în care ofițerii de formare doresc sau trebuie să fie chemați.

Pentru a realiza discuția, ei folosesc tehnicile de comunicare 3W și INA.

PLATFORME EDUCAȚIONALE ONLINE

În timpul stagiului polițienesc de practică, elevilor/studentilor le este prezentat specificul profesional de la locul respectiv de muncă, ei se alătură sarcinilor cotidiene, rezolvă sarcinile distribuite de tutorii lor, sub supravegherea acestora, dar autonom.

Pentru a deprinde cunoștințele teoretice și practice necesare îndeplinirii cu succes a sarcinilor, educabilii pot folosi următoarele platforme online, precum și baze de date:

Platforme utilizate de HdP

- **Serverul educațional:** Toți angajații Poliției din landul Renania-Palatinat pot accesa conținutul serverului educațional. Aproximativ 350 de cursuri sunt postate pe server. Cursurile se referă la pregătirea și formarea continuă oferite de Universitatea de Poliție din Renania-Palatinat. Un curs conține materiale de învățare pe un anumit subiect, putând include o largă varietate de materiale precum suporturile de curs ale lectorului (PDF, prezentări PowerPoint etc.), exerciții, studii de caz, liste de verificare, verificări ale obiectivelor învățării, SAFER, training web, video-uri educaționale, ordonanțe etc. Materialele cu conținut educațional disponibile pe server pot fi integrate în stagiul de practică.

- **Mobile working (Moab):** Moab înseamnă lucrul mobil (mobile working) și le permite ofițerilor de poliție să își îndeplinească sarcinile de serviciu pe loc sau în vehiculul de patrulare. Orice ofițer de poliție aflat în timpul serviciului este echipat cu un smartphone de serviciu, cu sistemul de procesare al poliției instalat, precum și cu alte sisteme uzuale de căutare și analiză. Studenții învață cum să utilizeze versiunea mobilă a sistemului de procesare al poliției și cum să o manipuleze.

- **PC și software:** pe durata practicii, sunt utilizate o gamă largă de instrumente necesare pentru soluționarea situațiilor operative. În lumea digitală a zilelor noastre, utilizarea în siguranță a sistemelor de procesare polițienești și căutarea în bazele de date este esențială.

Numai angajații Poliției din Renania-Palatinat pot accesa serverul educațional și celelalte sisteme menționate.

Platforme online utilizate de MRVT

- **MRVT ILIAS.** Pe platforma ILIAS gestionată de Școala Medie de Ordine Publică din Miskolc se regăsesc materiale complete de pregătire pentru formele de instruire oferite de școală, materiale pentru sesiunile profesionale suplimentare, precum și teste practice și de evaluare aferente.

- **MRVT TEAMS.** Este o platformă Microsoft Teams gestionată de Școala Medie de Ordine Publică din Miskolc a cărei funcție principală este aceea de a transfera digital materiale către elevi/studenți; de asemenea, este și instrumentul utilizat pentru educația la distanță.

- ***Platforme online utilizate de SAPSM***

- **Platforma Trident** - platformă educațională, dedicată structurilor de învățământ din structurile de Apărare, Ordine Publică și Siguranță națională³. Platforma permite accesul atât al Tutorilor pentru stagiul de practică (pentru organizarea de cursuri, postarea de materiale bibliografice, realizarea de testări online) cât și al educabililor la resursele de învățare, asigurând susținerea procesului educațional prin mijloace moderne și adaptate specificului unităților de învățământ. Platforma poate fi accesată la adresa www.tridentproject.eu;

Fast - instrument digital⁴, pus la dispoziția atât a furnizorilor de educație cât și a celor care doresc să realizeze evaluări de încredere în cadrul pregătirii continue în sau în afara sistemului de Apărare, Ordine publică și Siguranță națională; softul asigură credibilitate pentru examinările off-line, prin posibilitatea de creare și de corectare automată a chestionarelor tip grilă (accesul este controlat prin utilizator și parolă de la adresa <http://docker.holisun.com:8181/dashboard>).

³ Platforma a fost realizată în cadrul proiectului *"Guiding the guide - an European approach of police internship"* (nr. 2020-1-RO01-KA202-080136) finanțat prin Programul Erasmus Plus al Comisiei Europene (valoare grant 257.000 EUR) – cu termen de implementare 30 aprilie 2022;

⁴ Proiectul *"Innovative assessments tools and practices for formal education processes for Defence and Public Order Educational Sector enhances"* (nr. 2020-1-RO01-KA226-VET-095380) a fost finanțat prin Programul Erasmus Plus al Comisiei Europene (valoare grant 142.000 EUR) – cu termen de implementare 30 septembrie 2022.

FILME DIDACTICE CREATE IN COMUN

SPEȚĂ MĂSURI DE SIGURANȚĂ

Observarea unei persoane inconștiente, într-un loc public

Descrierea scenariului

Locația:

Loc public, în fața nr. 4-6, strada Oradea (la momentul luării măsurilor, strada este pustie, nu se află nimeni cu excepția celui care a anunțat poliția).

Context:

Patrula pedestră de intervenție își exercită atribuțiile pe str. Oradea.

Evenimente:

O persoană vine spre patrula de intervenție, spunând că un bărbat și-a dus brusc mâna în dreptul inimii apoi s-a prăbușit într-un parc dintr-un spațiu public în fața nr. 10 de pe str. Oradea.

Măsuri luate:

- Ofițerul de poliție se duce spre persoană și îi verifică funcțiile vitale (i se adresează și îi verifică respirația și circulația/pulsul). El/ea stabilește că persoana nu poate respira de una singură și nu prezintă puls independent.
- El/ea începe să aplice măsuri de prim ajutor / CPR asupra persoanei (prin compresia pieptului).
- Colegul de patrulare cheamă ambulanța (după, continuă măsurile de prim ajutor / CPR, urmând instrucțiunile primite de la ambulanță).
- Colegul de patrulare ia măsurile specifice față de persoana care a venit spre ei, în concordanță cu procedurile specifice (salut, prezentare).
- El/ea identifică persoana care i-a anunțat (stabilește identitatea acestuia/acesteia, verifică persoana în bazele de date - Warrant Records / urmăriți și SIS).
- Cel care a anunțat poliția relatează faptele (unde, când și ce a găsit, dacă a văzut pe cineva în apropiere).
- Ofițerul de poliție care a răspuns solicitării înregistrează faptele declarate.
- Pe rând, colegul de patrulă și liderul patrulei continuă măsurile CPR până la sosirea ambulanței.
- El/ea predă persoana echipajului de ambulanță sosit, și apoi securizează zona până la finalizarea activităților de la locul faptei, apoi raportează ofițerului de serviciu asupra faptelor constatate și a măsurilor luate.

Măsurile luate de ambulanță:

Îl ascultă pe ofițerul care acordă CPR și preia ulterior CPR.

După stabilizarea persoanei, o transportă.

Măsurile după părăsirea locației, la secția de poliție:

El/ea redactează imediat un raport scris către superiorul său asupra contextului măsurilor luate, oferind detalii exacte privind locația, ora și măsurile de siguranță luate.

Echipamente/device-uri folosite

- **la crearea:** cameră Insta360 One X2;
- **pentru vizualizare:**
 - varianta VR/360⁰ – Ochelari VR Oculus Quest 2;
 - varianta desktop 2D cu posibilitatea mișcării imaginii 360⁰ – orice dispozitiv pe care rulează player-ul *Movies and TV app* pentru Windows sau *VLC Player* (pot fi și alte playere).

Link vizualizare

- <https://tridentproject.eu/>

SPEȚĂ GĂSIRE OBIECT

Un cetățean găsește substanțe suspectate a fi droguri

Descrierea scenariului

Locația:

Spațiu public, în fața nr. 4-6, strada Oradea (la momentul luării măsurilor, strada este pustie, nu se află nimeni cu excepția celui care a anunțat poliția).

Context:

Patrula pedestră de intervenție își exercită atribuțiile pe str. Oradea.

Evenimente:

O persoană vine spre patrulă spunând că el/ea a găsit o genată sport neagră pe o bancă situată într-un parc dintr-o locație publică, în fața nr 12 de pe str. Oradea. El/ea declară de asemenea că nu a atins geanta, nu s-a apropiat de ea, întrucât nu știe ce ar putea fi înăuntru.

Măsurile luate:

- Patrula ia măsurile specifice față de persoana care vine spre ea, în concordanță cu procedurile specifice (salut, prezentare).
- Găsitorul declară că, cu câteva minute înainte să găsească geanta, un tânăr stătea pe bancă (el/ea poate oferi o descriere, dacă i se solicită), fumând, iar geanta se afla lângă el, pe bancă. Când a văzut apropiindu-se patrula, a părut rușinat și a părăsit în grabă locul, lăsând în urmă geanta.
 - Ofițerul de poliție care a răspuns solicitării înregistrează faptele declarate.
 - Ofițerul de poliție care a răspuns solicitării examinează cu atenție geanta, găsind în ea aproximativ 0,5 kg de resturi deshidratate de plante (el/ea găsește o substanță presupusă a fi droguri, în două pungi de plastic).

- El/ea îi raportează imediat superiorului său, cu detalii exacte, locația, ora și substanța găsită presupusă a fi droguri.
- El/ea identifică găsitorul (stabilește identitatea acestuia/acesteia, verifică persoana în bazele de date - Warrant Records / urmăriți și SIS).
- El/ea înregistrează caracteristicile pachetului găsit.
- El/ea securizează zona și ține la distanță de locul faptei persoanele neautorizate.
- El/ea procedează la strângerea de informații, căutând martori în apropierea locului faptei, pentru a colecta informații suplimentare.
- El/ea predă locul faptei/cazul șefului echipei de investigații și îi raportează asupra faptelor și a măsurilor luate la locul faptei.
- Urmând indicațiile șefului echipei de investigații, el/ea continuă cu asigurarea măsurilor de securizare a locului faptei până la finalizarea cercetărilor.

Măsurile luate de echipa de investigații la locul faptei:

- Îl audiază pe ofițerul de poliție care a securizat locul faptei asupra celor întâmplate.
- Îl audiază pe găsitorul asupra celor observate de el/ea.
- Începe inspecția/cercetarea. Caută în bagaj (confiscă geanta și substanța presupusă a fi droguri). Cercetează locul faptei (găsesc câteva mături de țigară în apropierea băncii și înregistrează urme de pași în solul umed).
- Strânge informații și caută martori.
- Finalizează inspecția/cercetarea și părăsesc locul faptei.

Măsurile după părăsirea locației, la secția de poliție:

El/ea redactează imediat un raport scris către superiorul său asupra contextului măsurilor luate, oferind detalii exacte privind locația, ora și obiectele găsite, informațiile privind găsitorul, măsurile luate, activitatea lui/ea pentru securizarea locului faptei.

Echipamente/device-uri folosite

- **la crearea:** cameră 360 Insta360 One X2;
- **pentru vizualizare:**
 - varianta VR/360⁰ - Ochelari VR Oculus Quest 2;
 - varianta desktop 2D cu posibilitatea mișcării imaginii 360⁰ – orice dispozitiv pe care rulează player-ul *Movies and TV app* pentru Windows sau *VLC Player* (pot fi și alte playere).

Link vizualizare

- <https://tridentproject.eu/>

ECHIPA DE REALIZARE A PRODUSULUI INTELECTUAL

ȘCOALA DE AGENȚI DE POLIȚIE „SEPTIMIU MUREȘAN” CLUJ-NAPOCA, ROMÂNIA

Coordonator:

Dr. Liviu-Gabriel DUMITRU

Expertii:

Dr. Alina-Viorica RAUS

Dr. Adrian-Sorin MARIAN

Mihaiela SIMU

Carmen MOLDOVAN

Georgian STANCIU

UNIVERSITATEA DE POLIȚIE RENANIA - PALATINAT, GERMANIA

Coordonator:

Peter PELZER

Expertii:

Thomas BAADTE

Florian BAUM

Christian BLASER

Isabelle FIEDLER

Simon GILMOUR

Timo KLEIN

Thomas SAUER

Ralf SCHEIT

Markus WAGNER

ȘCOALA TEHNICĂ DE ORDINE PUBLICĂ MISKOLC, UNGARIA

Coordonator:

Melinda KEREK

Expertii:

László LÓVEI

József STIRMINSZKI

István FÓNAGY

Ágnes BALOGHNÉ KANYÓ

LISTA ABREVIERILOR

3W	- Percepție - Efect - Dorință (Wahrnehmung - Wirkung - Wunsch);
DGPMB	- Direcția Generală de Poliție a Municipiului București;
DMRU	- Direcția Management Resurse Umane;
FEM	- Echipamentul de Comandă și Control;
HdP	- Universitatea de Poliție din landul Renania-Palatinat, Germania;
IGPR	- Inspectoratul general al Poliției Române;
INA	- Interes, Chestionare, Reluare
IPJ	- Inspectorat de Poliție Județean;
KIT-Pol	- Echipa de Intervenții Speciale;
MAI	- Ministerul Afacerilor Interne;
MRVT	- Școala Tehnică de Ordine Publică Miskolc, Ungaria;
SAPSM	- Școala de Agenți de Poliție "Septimiu Mureșan" Cluj-Napoca;
SAPVLC	- Școala de Agenți de Poliție "Vasile Lascăr" Câmpina;
TSP	- Tutor pentru stagiul de practică în sistemul polițienesc;
URI	- Unități de Rezultate ale Învățării.

ANEXE

Anexa 1 - Aspecte specifice SAPSM pentru tutorii stagiului de practică (limba română)

Anexa 2 - Ghidul stagiului de practică pentru coordonatorii practicii și tutori la nivelul HdP (limba germană)

Anexa 3 - Aspecte specifice MRVT (limba maghiară)

NOTĂ: Anexele 1-3 sunt elaborate doar în limba instituției căreia i se adresează și sunt puse la dispoziția celor interesați conform procedurilor interne specifice.